

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoP/43/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213204365
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Harbuta
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4213204365.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Harbutu a členov senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Márie Malíkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletú F. T., bytom u matky, zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno, dieťa rodičov: otca A.. T. T., bytom M.-I. Z. 3, P., D., v konaní zastúpený advokátkou JUDr. Líviou Kňazíkovou, Komárno, Nám. M. R. Štefánika 6 a matky V. T., bytom R. na P. XXX, o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 29. mája 2014 č.k. 12P/89/2013-93, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti voči mal. F. T., nar. XX. XX. XXXX, ktorý návrh podal otec maloletého dieťaťa dna 04. 03. 2013 dôvodiac, že v roku 2008 ťažko ochorel na nevyliciteľnú chorobu, v dôsledku čoho je jeho pokles zárobkovej činnosti o 50%, nemôže vykonávať svoje zamestnanie hádzanárskeho trénera. Od 18. 12. 2009 do 14. 01. 2010 bol hospitalizovaný a pokles jeho pracovnej schopnosti bol stanovený od 22. 10. 2010. V súčasnej dobe poberá invalidný dôchodok. Žiadal zníženie výživného zo sumy 16.000,- Sk na 200 eur mesačne od podania návrhu. Súd prvého stupňa posudzujúc danú vec podľa ustanovení § 78 ods. 1, ods. 3, § 62 ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“) konštatoval, že návrh otca na zníženie výživného nie je dôvodný, keďže v konaní bol preukázaný taký príjem otca, ktorý bez ohrozenia jeho vlastnej životnej úrovne mu umožňuje platiť doteraz určené výživné v sume 531,10 eura mesačne. Za preukázané mal, že osobnú starostlivosť o dieťa vykonáva výhradne matka, pričom jej finančné možnosti nepokrývajú výdavky, ktoré jej vznikajú. Prihliadol tiež na výpoveď maloletého dieťaťa, ktoré v konaní uviedlo, že otec napriek chorobe riadne pracuje a žije nadštandardným spôsobom života. Prihliadol na skutočnosť, že od posledného rozhodnutia súdu o výške výživného uplynulo viac ako 10 rokov, odkedy nepochybne vzrástli potreby maloletého dieťaťa, a keďže maloleté dieťa sa má podieľať na životnej úrovni svojich rodičov, súd návrh v plnom rozsahu zamietol.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu otec maloletého dieťaťa odvolanie, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odôvodnení odvolania uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď vo svojom rozhodnutí vychádzal z mesačného príjmu otca vo výške 3.740,37 eura, pričom je zrejmé, že čistý mesačný príjem otca je 2.296 eur a ročný príjem predstavuje sumu 27.562,50 eura. V súčasnej dobe je otec zamestnaný

a jeho jediný príjem tvorí príjem zo zamestnania, ktorý predstavuje sumu 2.296 eura. Skutočnosti, ktoré uviedla maloletá vo svojej výpovedi, sú pravdivé len čiastočne. Otec maloletej podstupuje od apríla 2014 denné ožarovanie a pri jeho absolvovaní nie je možné chodiť do zamestnania. Maloletá bola zrejme v domnení, že otec cestuje do zamestnania, pričom otec ju počas jej návštevy v D. nechcel zaťažovať zdravotnými problémami. Výpoveď maloletej považuje za tendenčnú, nakoľko je pod silným vplyvom matky, skutočnosť, že otec býva v dvojizbovom byte, ktorý je pekne zariadený a vlastní automobil značky BMW, nie je dôkazom nadštandardného životného štýlu, v D. to patrí k bežnému štandardu. Poznamenal, že matka spolu s maloletou bývajú v luxusnom dome v R. na P., ktorý je v podielovom spoluvlastníctve rodičov maloletej, pričom matka maloletej za užívanie nehnuteľnosti neposkytuje otcovi žiadnu finančnú náhradu. Matka maloletej sa prepravuje motorovým vozidlom zn. A. kabriolet, vlastní kozmetický salón, pričom je ťažko uveriteľné, že suma 400 eur je jej čistý mesačný príjem. U otca došlo k výraznej zmene pomerov, v čase rozvodu bol zdravý človek a pôsobil ako tréner reprezentácie v hádzanej, v roku 2010 mu bola diagnostikovaná rakovina kostí, takmer rok bol hospitalizovaný, návrh na zníženie výživného podal z dôvodu, že matka maloletej podala návrh na vykonanie exekúcie na zaostalé výživné bez toho, aby mu to oznámila. Napriek tomu, že suma, ktorá predstavuje jeho súčasný čistý mesačný príjem, sa javí ako nadštandardná, takouto v D. určite nie je. Životné náklady sú podstatne vyššie ako na Slovensku, jeho príjem je značne nižší ako príjem, ktorý dosahoval v roku 2003, nakoľko je dnes 50 % invalidom. Jeho čistý mesačný príjem je 2.296 eur.

Matka maloletej a ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadrili.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), viazaný dôvodmi odvolania otca (§ 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/ OSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa (§ 213 ods. 1 OSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP s verejným vyhlásením rozsudku, pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 156 ods. 3 OSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je v základe vecne správne a odvolanie otca maloletého dieťaťa nie je opodstatnené. Zároveň mal na zreteli ustanovenie § 219 ods. 2 OSP, v zmysle ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Keďže odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je správny a dostatočne odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za potrebné, v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 OSP, opakovať tie isté podstatné dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvostupňovom rozhodnutí. Súd prvého stupňa sa dostatočne zaoberal opodstatnenosťou návrhu a to aj z hľadiska príslušnej hmotnoprávnej úpravy v Zákone o rodine, dostatočným spôsobom zistil skutkový stav, keď zisťoval majetkové pomery rodičov maloletej F., príjem otca, matky v súčasnej dobe a na základe takto vykonaného dokazovania dospel k správne právnemu záveru.

Odvolací súd na doplnenie iba dodáva, že súd pri rozhodovaní o určení výšky výživného prihliada nielen na oprávnené a odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa, ale aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinnej osoby, ktoré schopnosti predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej schopnosti, ktoré sú dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej povinnej osoby, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, nadobudnutými vedomosťami a získanými skúsenosťami. Z tohto hľadiska sa skúmajú faktické príjmy a výdavky povinného. S prihliadnutím na osobné pomery otca, ktorý napriek jeho nepriaznivému zdravotnému stavu dosahuje príjem 2.296 eur mesačne a aj napriek zvýšeným životným nákladom v D., kde v súčasnosti žije, je plne v možnostiach a schopnostiach prispievať na výživu svojej dcéry určenou sumou. Na druhej strane je však potrebné poznamenať, že vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletým deťom má prednosť pred akýmkoľvek výdavkami (okrem výdavkov súvisiacich so živobytím povinnej osoby), pričom takýmto výdavkom určite nie sú leasingové splátky motorového vozidla zn. BMW v sume 420 eur mesačne. Musí byť i v záujme otca, aby vzhľadom na vek maloletého dieťaťa (17 rokov), štúdium na gymnáziu, jeho potreby, opodstatnené záujmy prispieval na jeho výživu dostatočnou finančnou čiastkou zabezpečujúcou jeho zdravý psychický a fyzický vývoj. Skutočnosti, tvrdené otcom maloletej F. v podanom odvolaní, týkajúce sa užívania nehnuteľnosti, ktorá je stále v bezpodielovom spoluvlastníctve rodičov maloletej F., motorového vozidla,

poukazujúc na príjem matky z jej salóna, odvolací súd považoval iba za účelové, nakoľko otec tieto skutočnosti žiadnym spôsobom nepreukázal a tieto skutočnosti boli známe už v čase rozhodovania súdu prvého stupňa.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. a/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, lebo ide o konanie, ktoré bolo možné začať aj bez návrhu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.